

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου " Κύρωση της Τελικής Πράξης της Διάσκεψης του Ευρωπαϊκού Χάρτη Ενέργειας, της Συνθήκης για το Χάρτη Ενέργειας και του Πρωτοκόλλου του Χάρτη Ενέργειας για την ενεργειακή απόδοση και τα σχετικά περιβαλλοντικά ζητήματα"

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Η ιδέα για μια Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ενέργειας ανάγεται στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Δουβλίνου, οπότε και διατυπώθηκε από τον Ολλανδό Πρωθυπουργό Lubbers στις 25 Ιουνίου 1990. Οι σχετικές συζητήσεις έλαβαν χώρα κατά το δεύτερο ήμισυ του 1991 και πήραν μέρος σ' αυτές όλες οι ευρωπαϊκές χώρες, συμπεριλαμβανομένων των χωρών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης και της τέως Σοβιετικής Ένωσης, καθώς και οι Η.Π.Α. και οι λοιπές μη Ευρωπαϊκές χώρες του ΟΟΣΑ (με εξαίρεση τη Νέα Ζηλανδία).

Στις 17 Δεκεμβρίου 1991, σε ειδική σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στη Χάγη, οι παραπάνω χώρες (πάνω από 50 συνολικά) και η Κοινότητα κατέληξαν σε συμφωνία και υπέγραψαν τους στόχους και τις αρχές που εκτίθενται στο Χάρτη. Οι στόχοι αυτοί είναι η βελτίωση της ασφάλειας του εφοδιασμού, η μεγιστοποίηση της αποδοτικότητας της παραγωγής, η μετατροπή, μεταφορά, διανομή και χρήση της ενέργειας, η αύξηση της ασφάλειας και η ελαχιστοποίηση των περιβαλλοντικών προβλημάτων.

Οι διαπραγματεύσεις για τη συνθήκη του Χάρτη Ενέργειας και για το πρωτόκολλο του Χάρτη Ενέργειας για την ενεργειακή απόδοση και τα σχετικά περιβαλλοντικά ζητήματα ολοκληρώθηκαν επιτυχώς το 1994.

Στις 17 Δεκεμβρίου 1994 υπογράφηκε στη Λισσαβόνα η Συνθήκη του Ευρωπαϊκού Χάρτη Ενέργειας. Πενήντα χώρες και μεταξύ αυτών η χώρα μας υπέγραψαν τη Συνθήκη του Χάρτη (στο εξής αναφέρεται ως Συνθήκη).

Μαζί με τη Συνθήκη του Χάρτη, υπογράφηκε και το Πρωτόκολλο του Χάρτη για την ενεργειακή απόδοση και τα σχετικά περιβαλλοντικά ζητήματα (εφεξής καλούμενο Πρωτόκολλο).

Αντίθετα από το Χάρτη ο οποίος αποτελεί μια πολιτικού χαρακτήρα διακήρυξη προθέσεων, η Συνθήκη είναι νομικά δεσμευτική, δημιουργώντας δικαιώματα και υποχρεώσεις για όλα τα Συμβαλλόμενα Μέρη αυτής.

Η Συνθήκη ορίζει, ότι το εμπόριο υλικών και προϊόντων Ενέργειας μεταξύ Συμβαλλόμενων Μερών διέπεται από τις διατάξεις της GATT.

Μολονότι η Συνθήκη αναγνωρίζει την αρχή της κυριαρχίας επί των ενεργειακών πόρων, τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα αναλάβουν τη δέσμευση ότι θα διευκολύνουν την πρόσβαση στους πόρους και ότι συνεπώς θα τηρούν τους κανόνες περί εξερεύνησης, ανάπτυξης και απόκτησης των ενεργειακών πόρων μέσα σε πνεύμα διαφάνειας και μη εισαγωγής διακρίσεων.

Η Συνθήκη διευκολύνει επίσης για όλα τα Συμβαλλόμενα Μέρη την πρόσβαση στις αγορές, συνεκτιμώντας δεόντως την ανάγκη να μπορούν οι δυνάμεις της αγοράς να δρουν ελεύθερα και να τονώνουν τον ανταγωνισμό.

Παράλληλα με τους κανόνες του εμπορίου, η Συνθήκη εξασφαλίζει στις χώρες και τους επενδυτές τη δυνατότητα διαμετακόμισης μέσω τρίτων χωρών της ενέργειας που εξάγουν. Σχετικά με αυτό, η Συνθήκη ορίζει ότι κάθε ενδιαφερόμενη χώρα πρέπει να λαμβάνει τα μέτρα που είναι αναγκαία για να διευκολύνεται αυτή η διαμετακόμιση και, πιο συγκεκριμένα, απαγορεύει στις χώρες μέσω των οποίων γίνεται η διαμετακόμιση να διακόπτουν τη ροή της ενέργειας όταν ανακύπτουν διαφωνίες σχετικά με τους όρους της διαμετακόμισης, μέχρις ότου εξευρεθεί φιλικός διακανονισμός ή εκδοθεί δικαστική απόφαση.

Η προώθηση και προστασία των επενδύσεων αποσκοπεί σε προώθηση των επενδύσεων και καθιέρωση ενός πρότυπου μεταχείρισης που προβλέπεται από τη Συνθήκη για τους ξένους επενδυτές.

Η Συνθήκη υποχρεώνει τα Συμβαλλόμενα Μέρη να ενθαρρύνουν και δημιουργούν σταθερές, ισότιμες, ευνοϊκές και διαφανείς συνθήκες για την πραγματοποίηση επενδύσεων από ξένους επενδυτές.

Μετά την υπογραφή της Συνθήκης, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος δεσμεύεται να επιφυλάσσει στους ξένους επενδυτές τουλάχιστον εξίσου καλή μεταχείριση με αυτήν που επιφυλάσσει στις εθνικές ή τις εγχώριες εταιρείες ή επενδυτές, στο μετεπενδυτικό στάδιο κατά το οποίο λαμβάνει χώρα η εκμετάλλευση.

Για το προεπενδυτικό στάδιο, η εφαρμογή της αρχής της εθνικής μεταχείρισης έχει οργανωθεί σε δύο φάσεις:

- πρώτη φάση: επενδύσεις κατά το προεπενδυτικό στάδιο θα αντιμετωπίζονται είτε με βάση τη ρήτρα της εθνικής μεταχείρισης είτε με βάση τη ρήτρα του πλέον ευνοουμένου κράτους σε αυτοδεσμευτική βάση ("καλύτερη δυνατή προσπάθεια"), αναλόγως του ποια είναι η πλεονεκτικότερη.

- δεύτερη φάση (το πολύ τρία χρόνια μετά την υπογραφή): όλα τα Συμβαλλόμενα Μέρη δεσμεύονται να επεκτείνουν τις διατάξεις περί εθνικής μεταχείρισης στο προεπενδυτικό στάδιο, σε νομικώς δεσμευτική βάση.

Οι διαφορές μπορούν να υποδιαιρεθούν σε διαφορές μεταξύ Συμβαλλόμενων Μερών και διαφορές μεταξύ ενός επενδυτή και ενός Συμβαλλόμενου Μέρους.

Οι μηχανισμοί διευθέτησης διαφορών, οι οποίοι κατ' εξαίρεση σε σχέση με πολλές άλλες συνθήκες προσδιορίζονται ενδελεχώς, θα οδηγούν σε τελικές και δεσμευτικές λύσεις πολλών διαφορών.

Η Συνθήκη προβλέπει ότι, από τη στιγμή που θα υπογραφεί και επικυρωθεί, δεν θα ισχύουν αμέσως για όλα τα Συμβαλλόμενα Μέρη κατά τον ίδιο τρόπο όλες οι διατάξεις. Στις χώρες υπό μεταβατικό καθεστώς της οικονομίας τους, που χρειάζονται χρόνο για να προσαρμοσθούν προς τις απαιτήσεις της οικονομίας της αγοράς, παραχωρούνται μεταβατικές ρυθμίσεις. Η διάρκεια των μεταβατικών μέτρων πρέπει να είναι η συντομότερη δυνατή.

Η τελική προβλεπόμενη ημερομηνία πέραν της οποίας πρέπει να εξασφαλιστεί πλήρης συμμόρφωση με τις σχετικές υποχρεώσεις είναι η 1η Ιουλίου 2001. Στην πραγματικότητα, τα μεταβατικά μέτρα που έχουν ζητήσει οι ανατολικές χώρες αποδείχθηκαν πολύ περιορισμένα ως προς το πεδίο δράσεως. Η Συνθήκη έχει εφαρμογή μόνο για προϊόντα και υλικά ενέργειας. Η Συνθήκη θα τεθεί σε ισχύ από τη στιγμή που θα την έχουν επικυρώσει τριάντα Συμβαλλόμενα Μέρη. Στο μεταξύ προστίθεται μία διάταξη περί προσωρινής εφαρμογής αρχής γενομένης από την ημέρα της υπογραφής (17 Δεκεμβρίου 1994), στο βαθμό που το επιτρέπουν τα συντάγματα και οι νομοθετικές και κανονιστικές ρυθμίσεις των Συμβαλλόμενων Μερών. Σε θεσμικό πλαίσιο, η Συνθήκη ιδρύει μια συνδιάσκεψη του Χάρτη στην οποία προσκολλά μια ευέλικτη, περιορισμένων διαστάσεων γραμματεία.

Το κείμενο του Πρωτοκόλλου για την Ενεργειακή Απόδοση, στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Χάρτη Ενέργειας αποτέλεσε το στόχο των Εργασιών της Ομάδας Εργασίας III, οι εργασίες της οποίας άρχισαν από τον Ιανουάριο του 1992 και περατώθηκαν το 1994, με αποτέλεσμα την υπογραφή του Πρωτοκόλλου την ίδια ημέρα με την υπογραφή της Συνθήκης (Λισσαβόνα 17 Δεκεμβρίου 1994).

Τόσο η σύναψη της Συνθήκης, αλλά και του Πρωτοκόλλου, αποτελεί σημαντικό βήμα για την ανάπτυξη συνεργασίας με τις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης και της Κοινοπολιτείας Ανεξαρτήτων Κρατών.

Αφ' ενός μεν η Συνθήκη προσφέρει μεγαλύτερη νομική εξασφάλιση στους επενδυτές και παρέχει εγγυήσεις όσον αφορά τις προμήθειες των καταναλωτριών χωρών, το Πρωτόκολλο αφ' ετέρου, ενισχύει την προστασία του περιβάλλοντος, συγκεκριμένα, μέσω της προώθησης της ενεργειακής απόδοσης.

Το Πρωτόκολλο αυτό ορίζει τις αρχές πολιτικής για την προώθηση της ενεργειακής απόδοσης, ως σημαντικής πηγής ενέργειας και μείωσης δυσμενών περιβαλλοντικών επιπτώσεων των ενεργειακών συστημάτων.

Επίσης, παρέχει καθοδήγηση για την ανάπτυξη προγραμμάτων ενεργειακής απόδοσης, υποδεικνύει περιοχές συνεργασίας και παρέχει πλαίσιο για την ανάπτυξη συλλογικής και συντονισμένης δράσης.

Μαζί με τη Συνθήκη του Χάρτη Ενέργειας και το Πρωτόκολλο Ενεργειακής

Απόδοσης υπογράφηκε και Τελική Πράξη της Διάσκεψης για τον Ευρωπαϊκό Χάρτη Ενέργειας.

I. ΤΕΛΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΧΑΡΤΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Το κείμενο της Τελικής Πράξης της Διάσκεψης για τον Ευρωπαϊκό Χάρτη Ενέργειας περιλαμβάνει το Ιστορικό της Τελικής Συνόδου της Ολομέλειας της Διασκέψεως του Ευρωπαϊκού Χάρτη Ενέργειας (Λισσαβόνα 16-17 Δεκεμβρίου 1994) κατά την οποία έλαβε χώρα η υπογραφή της Συνθήκης του Χάρτη αλλά και του Πρωτοκόλλου Ενεργειακής Απόδοσης.

Επίσης, περιλαμβάνει ένα σύντομο Ιστορικό Ευρωπαϊκού Χάρτη Ενέργειας και Ερμηνευτικές Δηλώσεις που αφορούν: τη Συνθήκη στο σύνολό της, και τα άρθρα 1: (σημείο 5, 6, 8, 12), άρθρο 6, 7 παρ.4, 9 και 10 παρ.4, 14 παρ. 5, άρθρο 19, 22, 23, 24, 26 και 27, άρθρο 29 παρ.2, άρθρο 33, 34, παράρτημα TFU παρ.1.

Επίσης περιλαμβάνει δηλώσεις των αντιπροσώπων που αφορούν, το άρθρο 1 παρ. 6, άρθρο 5 και 10 παρ.11, το άρθρο 7, το άρθρο 10, το άρθρο 25, το άρθρο 40 και το Παράρτημα G παρ. 4.

II. ΣΥΝΘΗΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΧΑΡΤΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Η Συνθήκη αποτελείται από προοίμιο και πενήντα άρθρα που περιλαμβάνονται σε οκτώ διαφορετικά Μέρη και συμπληρώνονται από μία σειρά παραρτημάτων.

ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΧΑΡΤΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΑΡΘΡΟ

ΜΕΡΟΣ I ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΙ

Άρθρο 1: Περιλαμβάνει τους ορισμούς: "Χάρτης", "Συμβαλλόμενο Μέρος", "Όργανισμός Περιφερειακής Οικονομικής Ολοκλήρωσης", "Ενεργειακές Ύλες και Προϊόντα", "Οικονομική Δραστηριότητα στον Ενεργειακό Τομέα", "Επένδυση", "Επενδυτής", "Διενεργώ Επενδύσεις", "Αποδόσεις", "GATT" ή "GATT 1947" ή "GATT 1994", "Πνευματική Ιδιοκτησία", "Πρωτόκολλο του Χάρτη Ενέργειας" και "Πρωτόκολλο", "Διακήρυξη για το Χάρτη Ενέργειας", "Ελευθέρως Μετατρέψιμο Νόμισμα".

Άρθρο 2: Αναφέρεται στο στόχο της Συνθήκης του Χάρτη. Δηλ. θεσπίζει νομικό πλαίσιο για την προώθηση της μακροπρόθεσμης συνεργασίας στον τομέα της ενέργειας.

ΜΕΡΟΣ II ΕΜΠΟΡΙΟ

Άρθρο 3: Αναφέρεται στις διεθνείς αγορές ενεργειακών υλών και προϊόντων.

Άρθρο 4: Αναφέρει ότι δεν υπάρχει καμία παρέκκλιση από τη GATT και τις συναφείς πράξεις.

Άρθρο 5: Αναφέρεται στα επενδυτικά μέτρα στον τομέα του Εμπορίου.

Άρθρο 6: Αναφέρεται στους κανόνες ανταγωνισμού που πρέπει να εφαρμόζονται από τα Συμβαλλόμενα Μέρη και στους τρόπους αντιμετώπισης μορφών ανταγωνιστικής συμπεριφοράς.

Άρθρο 7: Αναφέρεται στα μέτρα για διευκόλυνση της διαμετακόμισης ενεργειακών υλών και προϊόντων. Επίσης, αναφέρεται στον τρόπο επίλυσης διαφοράς για οποιοδήποτε θέμα προκύπτει από την εν λόγω διαμετακόμιση. Επίσης, περιέχει τους ορισμούς των όρων "διαμετακόμιση" και "Εγκαταστάσεις Μεταφοράς Ενέργειας".

Άρθρο 8: Αναφέρεται στην προώθηση και διευκόλυνση της πρόσβασης στην ενεργειακή τεχνολογία και τη μεταφορά της, σε εμπορική βάση και χωρίς διακρίσεις.

Άρθρο 9: Προβλέπει τη διευκόλυνση και εξασφάλιση της προσβάσεως στις κεφαλαιαγορές, όσον αφορά την ενθάρρυνση της ροής κεφαλαίου για τη χρηματοδότηση εμπορίου ενεργειακών προϊόντων ή ενεργειακών επενδύσεων.

ΜΕΡΟΣ III ΠΡΩΘΗΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Άρθρο 10: Περιλαμβάνει τους όρους προστασίας και προώθησης των επενδύσεων που πραγματοποιούν επενδυτές ενός Συμβαλλόμενου Μέρους στο έδαφος άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, καθώς και τα της μεταχείρισεως που παρέχεται στις εν λόγω επενδύσεις (μεταχείριση του μάλλον ευνοουμένου κράτους - εθνική μεταχείριση).

Άρθρο 11: Προβλέπει τις δυνατότητες εισόδου και απασχολήσεως στελεχών.

Άρθρο 12: Προβλέπει μη διακριτική μεταχείριση σε περίπτωση ζημιών λόγω πολέμου ή άλλης ένοπλης σύρραξης, όσον αφορά την καταβολή αποζημιώσεων, καθώς και την υποχρέωση καταβολής αποζημιώσεως σε περίπτωση ζημιών από επίταξη.

Άρθρο 13: Προβλέπει αποζημίωση σε περίπτωση απαλλοτριώσεως ή εθνικοποιήσεως επενδύσεως, η οποία μπορεί να γίνει μόνο για λόγους δημοσίου συμφέροντος και με νόμιμες διαδικασίες.

Άρθρο 14: Προβλέπεται η ελεύθερη μεταφορά της επενδύσεως και της αποδόσεώς της, σε ελεύθερα μετατρέψιμο νόμισμα, με ορισμένες ειδικές εξαιρέσεις.

Άρθρο 15: Αναγνωρίζει την υποκατάσταση του ασφαλιστή στα δικαιώματα του επενδυτή, σε περίπτωση που πραγματοποιηθεί βάσει εγγυήσεως, που έχει παρασχεθεί σε επένδυση, για μη εμπορικούς κινδύνους.

Άρθρο 16: Προβλέπει τις περιπτώσεις εφαρμογής ευνοϊκότερης μεταχείρισης στις επενδύσεις που καλύπτονται από τη Συνθήκη.

Άρθρο 17: Κατοχυρώνει το δικαίωμα Συμβαλλόμενου Μέρους να μην εφαρμόσει τις διατάξεις περί προστασίας επενδύσεως της Συνθήκης σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις.

ΜΕΡΟΣ IV ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 18: Κατοχυρώνει τα κυριαρχικά δικαιώματα των Συμβαλλόμενων Μερών επί των Ενεργειακών τους Πόρων.

Άρθρο 19: Ορίζει ότι τα Συμβαλλόμενα Μέρη οφείλουν να λαμβάνουν προληπτικά μέτρα ώστε να μειώνουν στο ελάχιστο κάθε επιβλαβή επίπτωση στο περιβάλλον. Ορίζει την αρχή, σύμφωνα με την οποία ο ρυπαίνων αναλαμβάνει το κόστος που προκαλεί η ρύπανση.

Άρθρο 20: Αναφέρεται στη διαφάνεια η οποία πρέπει να διέπει τις κανονιστικές πράξεις (νόμους, διοικητικές αποφάσεις κ.λπ.) που αφορούν το εμπόριο Ενεργειακών Υλικών και Προϊόντων. Απαραίτητη η δημοσίευση νόμων ή αποφάσεων ή συμφωνιών στα πλαίσια της Συνθήκης, αλλά και λειτουργία γραφείων πληροφόρησης.

Άρθρο 21: Ρυθμίζει θέματα φορολογίας.

Άρθρο 22: Αναφέρεται στις κρατικές επιχειρήσεις και τις επιχειρήσεις με ειδικά προνόμια. Οι δραστηριότητες και τα δικαιώματα των επιχειρήσεων αυτών ή των εν γένει φορέων πρέπει να ασκούνται και να συμβιβάζονται με τις υποχρεώσεις των Συμβαλλόμενων Μερών βάσει της παρούσας Συνθήκης.

Άρθρο 23: Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος είναι υπεύθυνο για την πιστή τήρηση των διατάξεων της παρούσας Συνθήκης από όλες τις περιφερειακές και τοπικές αρχές που βρίσκονται στην επικράτειά του. Το ίδιο ισχύει και για τα μέτρα που αναφέρονται στην επίλυση των διαφορών.

Άρθρο 24: Το άρθρο αυτό περιλαμβάνει έναν αριθμό γενικών εξαιρέσεων από τις διατάξεις της Συνθήκης οι οποίες όμως δεν ισχύουν για τα άρθρα 12, 13 και 29. Οι εξαιρέσεις αυτές αναφέρονται σε μέτρα που δύναται να επιβάλλει ένα Συμβαλλόμενο Μέρος και που είναι απαραίτητα για την προστασία της ζωής, υγείας των ανθρώπων, ζώων και φυτών, στη δίκαιη κατανομή των ενεργειακών υλών και προϊόντων σε περιπτώσεις ελλειπών

εφοδιασμού ή βοήθειας μειονεκτούντων ατόμων ή προστασίας βασικών συμφερόντων στον τομέα της ασφάλειας κ.λπ..

Άρθρο 25: Το άρθρο αυτό αναφέρει ότι ένα Συμβαλλόμενο Μέρος που μετέχει σε Συμφωνία Οικονομικής Ολοκλήρωσης ("ΣΟΟ") δεν έχει υποχρέωση να επεκτείνει οποιαδήποτε προτιμησησική μεταχείριση που απολαύει στα πλαίσια της ΣΟΟ σε άλλα Συμβαλλόμενα Μέρη που δεν μετέχουν στην εν λόγω ΣΟΟ.

ΜΕΡΟΣ V ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Άρθρο 26: Προβλέπει τον τρόπο επίλυσης διαφορών μεταξύ επενδυτή Συμβαλλόμενου Μέρους και του Συμβαλλόμενου Μέρους στο οποίο έχει εγκατασταθεί η επένδυση.

Άρθρο 27: Προβλέπει τον τρόπο επίλυσης διαφορών, σχετικών με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Συνθήκης, μεταξύ των Συμβαλλόμενων Μερών.

Άρθρο 28: Αναφέρεται σε περιπτώσεις μη εφαρμογής του άρθρου 27 σε ορισμένες διαφορές (άρθρο 5 και 29).

ΜΕΡΟΣ IV ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 29: Το άρθρο αυτό ισχύει για το Εμπόριο Ενεργειακών Υλών και Προϊόντων εφόσον ένα Συμβαλλόμενο Μέρος δεν έχει προσχωρήσει στη GATT 1947 και τις Συναφείς Πράξεις ούτε στη GATT 1994 και τις Συναφείς Πράξεις.

Άρθρο 30: Αναφέρεται στο συσχετισμό της Συνθήκης του Χάρτη με τις εξελίξεις στις διεθνείς εμπορικές ρυθμίσεις.

Άρθρο 31: Αναφέρεται στον εξοπλισμό το σχετικό με την ενέργεια.

Άρθρο 32: Περιλαμβάνει μεταβατικές διατάξεις, σύμφωνα με τις οποίες τα Συμβαλλόμενα Μέρη που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα Τ μπορούν να αναστέλλουν προσωρινά την πλήρη τήρηση των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από ορισμένες διατάξεις της παρούσας Συνθήκης.

Άρθρο 33: Αναφέρεται στα Ειδικά Πρωτόκολλα των οποίων τη διαπραγμάτευση προβλέπει η Διάσκεψη του Χάρτη, προκειμένου να επιδιωχθεί η επίτευξη των στόχων και των αρχών του Χάρτη.

Άρθρο 34: Προβλέπει τις συνεδριάσεις αλλά και τα καθήκοντα της Διάσκεψης του Χάρτη Ενέργειας.

Άρθρο 35: Προβλέπει τα καθήκοντα της Γραμματείας του Χάρτη.

Άρθρο 36: Αναφέρεται στον τρόπο ψηφοφορίας κατά τις συνεδριάσεις της Διάσκεψης του Χάρτη.

Άρθρο 37: Προβλέπει τους τρόπους χρηματοδότησεως των οργάνων του Χάρτη.

ΜΕΡΟΣ VII

Άρθρο 38: Αναφέρει το χρονικό διάστημα κατά το οποίο η Συνθήκη είναι ανοικτή στη Λισσαβόνα για υπογραφή από τα Κράτη και τους Οργανισμούς (από 17.12.94 έως 16 Ιουνίου 1995).

Άρθρο 39: Αναφέρεται στην κύρωση, αποδοχή ή έγκριση της Συνθήκης από τους υπογράφοντες.

Άρθρο 40: Προβλέπει ότι οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Μέρος, Κράτος ή Οργανισμός μπορεί, κατά τη στιγμή της υπογραφής ή κύρωσης ή έγκρισης να προβεί σε δήλωση που κατατίθεται στο Θεματοφύλακα ότι η δεσμευτική ισχύς της Συνθήκης θα επεκτείνεται και σε άλλα εδάφη δηλ. και σε άλλες διεθνείς σχέσεις που είναι υπεύθυνο.

Άρθρο 41: Στη Συνθήκη μπορεί να προσχωρήσει ένα Κράτος και μετά το πέρας της ημερομηνίας που έχει τεθεί για υπογραφή υπό όρους και εφόσον έχει υπογράψει το Χάρτη.

Άρθρο 42: Αφορά τις τροποποιήσεις της παρούσας Συνθήκης που μπορεί να προτείνει ένα Συμβαλλόμενο Μέρος.

Άρθρο 43: Καθορίζει τις συμφωνίες σύνδεσης με Κράτη ή Οργανισμούς.

Άρθρο 44: Ορίζει την έναρξη ισχύος της παρούσας Συνθήκης.

Άρθρο 45: Αφορά την προσωρινή εφαρμογή της Συνθήκης.

Άρθρο 46: Δεν προβλέπει τη δυνατότητα διατυπώσεως επιφυλάξεων, ως προς την παρούσα Συνθήκη.

Άρθρο 47: Προβλέπει τη δυνατότητα αποχωρήσεως ενός Συμβαλλόμενου Μέρους από τη Συνθήκη.

Άρθρο 48: Προσδιορίζει ότι τα Παραρτήματα της Συνθήκης του Χάρτη αποτελούν αναπόσπαστα μέρη της Συνθήκης.

Άρθρο 49: Ορίζει θεματοφύλακα της Συνθήκης την Κυβέρνηση της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

Άρθρο 50: Αφορά τα αυθεντικά κείμενα της Συνθήκης τα οποία έχουν

υπογραφεί.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΟΥΝ ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΧΑΡΤΗ

1. Παράρτημα EM

Ενεργειακές ύλες και προϊόντα (σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 4)

2. Παράρτημα NI

Μη συμπεριλαμβανόμενες ενεργειακές ύλες και προϊόντα για τον ορισμό της "Οικονομικής δραστηριότητας στον ενεργειακό τομέα" (σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 5).

3. Παράρτημα TRM

Κοινοποίηση και σταδιακή κατάργηση (TRIM)(σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4).

4. Παράρτημα N

Κατάλογος Συμβαλλόμενων Μερών που απαιτούν η διαμετακόμιση να πραγματοποιείται μέσω τουλάχιστον τριών χωριστών επικρατειών (σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 10 στοιχείο α').

5. Παράρτημα VC

Κατάλογος Συμβαλλόμενων Μερών που έχουν αναλάβει αυτοδεσμευτικές υποχρεώσεις σχετικά με το άρθρο 10 παράγραφος 3 (σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 6).

6. Παράρτημα ID

Κατάλογος Συμβαλλόμενων Μερών που δεν επιτρέπουν σε επενδυτή να επανυποβάλει την ίδια διαφορά σε διεθνή διαιτησία σε μεταγενέστερο στάδιο, (σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 3 στοιχείο β' σημείο ι).

7. Παράρτημα IA

Κατάλογος Συμβαλλόμενων Μερών που δεν επιτρέπουν σε επενδυτή ήδη Συμβαλλόμενο Μέρος να υποβάλει διαφορά που αφορά την τελευταία φράση του άρθρου 10 παράγραφος 1 σε διεθνή διαιτησία (σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 3 στοιχείο γ' και το άρθρο 27 παρ. 2).

8. Παράρτημα P

Ειδική διαδικασία επίλυσης διαφορών σε επίπεδο κατώτερο του εθνικού (σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 3 στοιχείο θ').

9. Παράρτημα G

Εξαιρέσεις και κανόνες που διέπουν την εφαρμογή των διατάξεων της GATT και των συναφών πράξεων (σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 2 στοιχείο α').

10. Παράρτημα TFU

Διατάξεις για εμπορικές συμφωνίες μεταξύ κρατών που αποτελούσαν την πρώην Ένωση Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών (σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 2 στοιχείο β').

11. Παράρτημα D

Προσωρινές διατάξεις για την επίλυση εμπορικών διαφορών (σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 7).

12. Παράρτημα B

Τύπος για τον καταμερισμό των δαπανών του Χάρτη (σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 3).

13. Παράρτημα PA

Κατάλογος υπογραφόντων που δεν αποδέχονται την υποχρέωση προσωρινής εφαρμογής του άρθρου 45 παράγραφος 3 στοιχείο β' (σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 3 στοιχείο γ').

14. Παράρτημα T

Κατάλογος μεταβατικών μέτρων Συμβαλλόμενων Μερών (σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 1).

III. ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Το Πρωτόκολλο Ενεργειακής Απόδοσης αποτελείται από ένα προοίμιο, 22 άρθρα και ένα Παράρτημα.

Το περιεχόμενο του Πρωτοκόλλου Ενεργειακής Απόδοσης κατά άρθρο έχει ως ακολούθως:

ΑΡΘΡΟ 1

Αναφέρεται στο πεδίο εφαρμογής και τους στόχους του Πρωτοκόλλου.

ΑΡΘΡΟ 2

Περιλαμβάνονται οι ορισμοί "Χάρτης", "Συμβαλλόμενο Μέρος", "Οργανισμός Περιφερειακής Οικονομικής Ολοκλήρωσης", "Ενεργειακός Κύκλος", "Αποδοτικότητα ως προς το κόστος", "Βελτίωση της Ενεργειακής Απόδοσης", "Περιβαλλοντικές επιπτώσεις".

ΑΡΘΡΟ 3

Αναφέρεται στις βασικές αρχές, στην ανάπτυξη, εφαρμογή και θέσπιση νομικών και εν γένει ρυθμιστικών πλαισίων για την προώθηση της ενεργειακής απόδοσης, λαμβάνοντας, παράλληλα, υπόψη τα περιβαλλοντικά ζητήματα.

ΑΡΘΡΟ 4

Αναφέρεται στην κατανομή ευθύνης και στο συντονισμό μεταξύ των αρμόδιων

αρχών για τη διασφάλιση των πολιτικών ενεργειακής απόδοσης.

ΑΡΘΡΟ 5

Αφορά τις στρατηγικές και τους στόχους της πολιτικής για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης.

ΑΡΘΡΟ 6

Αναφέρεται στη χρηματοδότηση και στα οικονομικά κίνητρα για επενδύσεις στον τομέα της ενεργειακής απόδοσης και της προστασίας του περιβάλλοντος.

ΑΡΘΡΟ 7

Αναφέρεται στην προώθηση της τεχνολογίας που εξασφαλίζει την ενεργειακή απόδοση.

ΑΡΘΡΟ 8

Αφορά τα προγράμματα ενεργειακής απόδοσης που τα Συμβαλλόμενα Μέρη αναπτύσσουν και εφαρμόζουν.

ΑΡΘΡΟ 9

Αφορά τη συνεργασία μεταξύ των Συμβαλλόμενων Μερών, η οποία μπορεί να λάβει οποιαδήποτε κατάλληλη μορφή.

ΑΡΘΡΟ 10

Αναφέρεται στη σχέση του παρόντος Πρωτοκόλλου με τη Διάσκεψη του Χάρτη.

ΑΡΘΡΟ 11

Αφορά τη Γραμματεία και τις δαπάνες που προκύπτουν από το παρόν Πρωτόκολλο.

ΑΡΘΡΟ 12

Αναφέρεται στον τρόπο ψηφοφορίας για να ληφθούν αποφάσεις για θέματα του παρόντος Πρωτοκόλλου.

ΑΡΘΡΟ 13

Περιλαμβάνει τη σχέση του Πρωτοκόλλου αυτού με τη Συνθήκη του Χάρτη Ενέργειας.

ΑΡΘΡΟ 14

Αφορά την προθεσμία για υπογραφή του παρόντος Πρωτοκόλλου.

ΑΡΘΡΟ 15

Αναφέρεται στην κύρωση, αποδοχή ή έγκριση του παρόντος Πρωτοκόλλου.

ΑΡΘΡΟ 16

Αφορά τους όρους για την προσχώρηση ενός Κράτους ή Οργανισμού στο παρόν Πρωτόκολλο.

ΑΡΘΡΟ 17

Περιλαμβάνει τις τροποποιήσεις του Πρωτοκόλλου.

ΑΡΘΡΟ 18

Αναφέρεται στην έναρξη ισχύος του Πρωτοκόλλου.

ΑΡΘΡΟ 19

Δεν προβλέπεται η δυνατότητα διατύπωσης επιφυλάξεων ως προς το παρόν Πρωτόκολλο.

ΑΡΘΡΟ 20

Αφορά τις προϋποθέσεις αποχωρήσεως ενός Συμβαλλόμενου Μέρους από το Πρωτόκολλο.

ΑΡΘΡΟ 21

Αφορά τον Θεματοφύλακα του παρόντος Πρωτοκόλλου.

ΑΡΘΡΟ 22

Αφορά τα αυθεντικά κείμενα του παρόντος Πρωτοκόλλου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Περιλαμβάνει κατάλογο πιθανών τομέων συνεργασίας μεταξύ των Συμβαλλόμενων Μερών στα πλαίσια του Πρωτοκόλλου Ενεργειακής Απόδοσης.

Η ισχύς των διατάξεων αυτού του νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά.

Θέτοντες τ' ανωτέρω υπόψη της Ολομέλειας της Βουλής, εισηγούμεθα την κύρωση του υποβαλλόμενου σχεδίου νόμου.

Αθήνα, 14 Ιανουαρίου 1997

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Θ. Πάγκαλος

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Β. Παπανδρέου

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. Παπαντωνίου

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,

ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Κ. Λαλιώτης

ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Στ. Τζουμάκας

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Κ. Γείτονας

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Μ. Παπαϊωάννου

Κύρωση της Τελικής Πράξης της Διάσκεψης του Ευρωπαϊκού Χάρτη Ενέργειας, της Συνθήκης για το Χάρτη Ενέργειας και του Πρωτοκόλλου του Χάρτη Ενέργειας για την ενεργειακή απόδοση και τα σχετικά περιβαλλοντικά ζητήματα.

Άρθρο πρώτο

Κυρώνονται και έχουν την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Τελική Πράξη της Διάσκεψης του Ευρωπαϊκού Χάρτη Ενέργειας, η Συνθήκη για το Χάρτη Ενέργειας και το Πρωτόκολλο του Χάρτη Ενέργειας για την ενεργειακή απόδοση και τα σχετικά περιβαλλοντικά ζητήματα, που υπογράφηκαν στη Λισσαβόνα στις 17 Δεκεμβρίου 1994, το κείμενο των οποίων σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής: